

De twee komsten

‘Terwijl zij navorsten welke of wat voor tijd de Geest van Christus Die in hen was, aanduidde, toen Hij tevoren getuigde van het lijden dat over Christus zou komen en van de heerlijkheden daarna’ (1 Petr. 1:11).

Wanneer we de oudtestamentische profetieën zorgvuldig bestuderen, moet het ons wel opvallen dat er twee verschillende en schijnbaar tegenstrijdige lijnen zijn in de voorzegging van de komende Messias. Een deel van de profetieën spreekt over Hem als komend in zwakheid en vernedering, als een Man van smarten en vertrouwd met ziekten, als een wortel uit dorre aarde, zonder gestalte of glorie en zonder gedaante dat wij Hem begeerd zouden hebben. Zijn gezicht zal geschonden worden, Zijn handen en voeten doorboord. Zijn graf zal gesteld worden bij de goddelozen. (Zie Ps. 22:2-19; Jes. 7:14; Jes. 53; Dan. 9:26; Zach. 13:6-7; Mark. 14:27).

De andere lijn van de profetie voorzegt de komst van een luisterrijke en onweerstaanbare Koning. Hij zal de aarde reinigen door vreselijke oordelen, het verstrooide Israël bijeenvergaderen, de troon van David herstellen in grotere heerlijkheid dan die van Salomo, en een regering instellen van diepe vrede en volmaakte gerechtigheid. (Zie Deut. 30:1-7; Jes. 11:1-2,10-12; 9:6-7; 24:21-23; 40:9-11; Jer. 23:5-8; Dan. 7:13-14; Micha 5:2; Matth. 1:1; 2:2; Luk. 1:31-33).

In de volheid van de tijd begon de vervulling van de Messiaanse profetieën met de komst van de Zoon, Die geboren werd uit een maagd, zoals voorzegt door Jesaja, en dat gebeurde in Bethlehem, zoals voorzegt door Micha. Ook de voorzegde vernederingen van de Messias gingen letterlijk in vervulling, want voordat het koninkrijk opgericht kon worden, moest eerst afgerekend worden met de zonde. Maar de Joden wilden hun Koning in de gedaante zoals Hij aan hen voorgesteld werd, ‘zachtmoedig en gezeten op een ezelin en op een veulen, het jong van een lastdier’, niet aanvaarden en leverden Hem over om gekruisigd te worden (vgl. Zach. 9:9 met Matth. 21:1-5; Joh. 19:15).

Maar we moeten hieruit niet concluderen dat de slechtheid van de mens het plan van God verijdeld heeft, want Zijn raadsbesluiten omvatten een tweede komst van Zijn Zoon. En bij die komst zullen de voorzeggingen van de aardse heerlijkheid van de Messias net zo letterlijk in vervulling gaan als de voorzeggingen van Zijn aardse lijden al vervuld zijn. (Zie Hos. 3:4-5; Matth. 24:27-30; Luk. 1:31-33; Hand. 1:6-7; 15:14-17).

De Joden waren traag van hart in het geloven van alles wat de profeten hadden gesproken over het lijden van hun Messias; wij zijn traag van hart in het geloven van alles wat ze gesproken hebben over Zijn heerlijkheid. En ons treft ongetwijfeld de grootste blaam, want het zou gemakkelijker moeten zijn om te geloven dat de Zoon van God komt ‘op de wolken van de hemel met kracht en grote heerlijkheid’ dan dat Hij komt als de Baby van Bethlehem en de Timmerman van Nazareth.

En inderdaad, wij geloven dit laatste omdat het gebeurd is, niet omdat de profeten het hebben voorzegt. Het wordt dus tijd dat we ophouden de Joden hun ongeloof te verwijten. Vragen we ons af hoe zij zo verblind konden zijn voor de duidelijke

betekenis van zo vele en onmiskenbare voorzeggingen? Laten we dan wel beseffen dat veel Christenen net zo verblind zijn voor de even duidelijke betekenis van een nog veel groter aantal voorzeggingen van de aardse heerlijkheid van de Messias, namelijk door hun 'vergeestelijken' van de Schrift.

Met andere woorden: de oude Schriftgeleerden hielden het volk voor dat de profetieën over het lijden van de Messias niet letterlijk genomen moesten worden, net zoals sommige moderne theologen ons voorhouden dat de profetieën over de aardse heerlijkheid van de Messias niet letterlijk genomen moeten.

De tweede komst is zowel een belofte aan de Gemeente als aan de Joden. Voordat onze Heer Zijn offer aan het kruis volbracht, sprak Hij onder andere deze troostende en bemoedigende woorden tot Zijn verwarde en treurende discipelen: 'Laat uw hart niet ontroerd worden. U gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om u plaats te bereiden. En als Ik ben heengegaan en u plaats heb bereid, kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben' (Joh. 14:1-3).

Hier spreekt de Heer in precies dezelfde bewoordingen over Zijn wederkomst als over Zijn vertrek. Dat vertrek was, zoals we weten, persoonlijk en lichamelijk. Als we zeggen dat Zijn wederkomst onpersoonlijk en 'geestelijk' is, dan zouden we alleen maar tot een dergelijke gekunstelde interpretatie van eenvoudige woorden mogen komen door de meest dwingende en ondubbelzinnige verzen elders in de Schrift. Maar dergelijke gedeelten bestaan niet. We hoeven echter niet te twifelen aan dit wezenlijke punt of redelijke gevolgtrekkingen te maken, hoe onweerlegbaar ook. Precies op het moment dat onze Heer verdwijnt uit het zicht van Zijn discipelen, 'zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleren, die ook zeiden: Galilese mannen, wat staat u naar de hemel te kijken? Deze Jezus, Die van u is opgenomen naar de hemel, zal zo komen, op dezelfde wijze als u Hem naar de hemel hebt zien gaan' (Hand. 1:10-11).

Ook elders in de Schrift vinden we woorden van deze strekking. 'Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden die overblijven, samen met hen in wolken worden opgenomen de Heer tegemoet in de lucht; en zo zullen wij altijd met de Heer zijn' (1 Thess. 4:16-17). 'In de verwachting van de gelukkige hoop en verschijning van de heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Jezus Christus' (Titus 2:13). 'Want ons burgerschap is in de hemelen, waaruit wij ook de Heer Jezus Christus als Heiland verwachten, Die het lichaam van onze vernedering zal veranderen tot gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid, naar de werking van de macht die Hij heeft om ook alles aan Zich te onderwerpen' (Fil. 3:20-21). 'Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Wij weten dat als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is' (1 Joh. 3:2). 'Zie, Ik kom spoedig, en Mijn loon is bij Mij om een ieder te vergelden zoals zijn werk is' (Openb. 22:12).

In verband met deze 'gezegende hoop' moeten we 'waken' (Mark. 13:33,35,37; Matth. 24:42; 25:13); 'verwachten' (1 Thess. 1:10) en 'gereed zijn' (Matth. 24:44). Het

laatste gebed in de Bijbel is het verzoek om Christus' spoedige wederkomst (Openb. 22:20).

Uit deze Schriftgedeelten blijkt overduidelijk dat de tweede komst van Christus persoonlijk en lichamelijk zal zijn. Het gaat hierbij dus niet om de dood van de gelovige, of de verwoesting van Jeruzalem, of de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag, of de geleidelijke verspreiding van het Christendom. Maar het gaat om de 'gezegende hoop' voor de Gemeente: het moment dat ontslapen gelovigen opgewekt zullen worden en, samen met de gelovigen die dan nog in leven zijn en 'veranderd' worden (1 Kor. 15:51-52), opgenomen worden de Heer tegemoet in de lucht; het moment dat wij, die nu zonen van God zijn, zullen zijn zoals Hij, en dat de trouwe gelovigen beloond zullen worden vanwege de werken die ze na hun verlossing uit geloof gedaan hebben ter wille van Zijn Naam.

De volgende Schriftgedeelten tonen nog duidelijker het contrast aan tussen de twee komsten van onze Heer. Vergelijk de eerste komst met de tweede.

De eerste komst

'En zij baarde haar eerstgeboren Zoon en wikkelde Hem in doeken en legde Hem neer in een kribbe, omdat er voor hen geen plaats was in de herberg' (Luk. 2:7). 'Maar nu is Hij eenmaal in de voleinding van de eeuwen geopenbaard om de zonde af te schaffen door het slachtoffer van Zichzelf' (Hebr. 9:26). 'Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te behouden' (Luk. 19:10). 'Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou oordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden' (Joh. 3:17). 'En als iemand Mijn woorden hoort en niet bewaart, oordeel Ik hem niet; want Ik ben niet gekomen om de wereld te oordelen, maar om de wereld te behouden' (12:47).

De tweede komst

'En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen in de hemel; en dan zullen alle stammen van het land weklagen en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken van de hemel met kracht en grote heerlijkheid' (Matth. 24:30). 'Zo zal ook Christus, eenmaal geofferd om de zonden van velen te dragen, de tweede keer zonder zonde verschijnen tot behoudenis aan hen die Hem verwachten' (Hebr. 9:28). 'En aan u die verdrukt wordt, rust met ons bij de openbaring van de Heer Jezus van de hemel met de engelen van zijn kracht, in vlamvend vuur, als Hij wraak brengt over hen die God niet kennen en over hen die het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen' (2 Thess. 1:7-8). 'Omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij het aardrijk in gerechtigheid zal oordelen door een Man die Hij daartoe heeft bestemd, waarvan Hij aan allen zekerheid heeft gegeven door Hem uit de doden op te wekken' (Hand. 17:31).

Deze verschillen zijn bijna onbeperkt aan te vullen. Uit het voorgaande is echter voldoende duidelijk geworden dat zowel de beloften aan Israël als de beloften aan de Gemeente onontkoombaar een wederkomst van onze Heer naar de aarde vereisen. Voor beginnende Bijbelonderzoekers kan het nuttig zijn om kort na te denken over de verschillende theorieën die ingebracht worden tegen de Bijbelse leer over de persoonlijke en lichamelijke wederkomst, of tweede komst, van Christus. Het spreekt

natuurlijk vanzelf dat de verzen die spreken over Zijn zichtbare en lichamelijke verschijning aan het einde van deze bedeling, onderscheiden moeten worden van de verzen die verwijzen naar Zijn Goddelijke attributen, zoals Zijn alwetendheid en alomtegenwoordigheid, waardoor Hij alle dingen weet en altijd overal aanwezig is (zie bijv. Matth. 18:20 en 28:20). Het is een gezegende waarheid dat Hij in deze zin altijd bij ons is, zelfs tot aan de voleinding van de eeuw.

Maar de Mens Christus Jezus bevindt Zich op dit moment persoonlijk en lichamelijk aan de rechterhand van God, zoals Handelingen 1:9-11 duidelijk verklaart: 'En terwijl Hij dit zei, werd Hij opgenomen, terwijl zij toekeken, en een wolk ontrok Hem aan hun ogen. En toen zij naar de hemel starden, terwijl Hij heenging, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleren, die ook zeiden: Galilese mannen, wat staat u naar de hemel te kijken? Deze Jezus, Die van u is opgenomen naar de hemel, zal zo komen, op dezelfde wijze als u Hem naar de hemel hebt zien gaan'.

Stéfanus zag Hem daar: 'Hij echter, vol van de Heilige Geest, staarde naar de hemel en zag de heerlijkheid van God, en Jezus, staande aan Gods rechterhand, en zei: Zie, ik zie de hemelen geopend en de Zoon des mensen, staande aan Gods rechterhand' (Hand. 7:55-56). En ook andere verzen maken dit duidelijk: 'Deze (...) is, nadat Hij door Zichzelf de reiniging van de zonden tot stand heeft gebracht, gaan zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge' (Hebr. 1:3). 'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoekt dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand' (Kol. 3:1).

C.I. Scofield

Voor een uitgebreidere versie van dit artikel: zie de brochure 'Gods Woord recht snijden', verkrijgbaar bij www.uhwdw.nl.